

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Χριστός γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστός ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε»

Ἄς πανηγυρίσωμεν χαρμοσύνως τὴν ἄφατον Θεοῦ συγκατάβασιν. Οἱ Ἄγγελοι προηγοῦνται ψάλλοντες «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁμως βλέπομεν καὶ βιοῦμεν πολέμους καὶ ἀπειλὰς πολέμων. Καὶ ὁμως δὲν ἀναιρεῖται ἐκ τούτου ἡ χαρμώδης ἀγγελία. Ἡ εἰρήνη, πράγματι ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῆς καταλλαγῆς, ἐν τῷ προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλά, ἀτυχῶς, δὲν κατηλλάγημεν, παρὰ τὸ ἅγιον θέλημα Του, οἱ ἄνθρωποι μεταξύ μας. Διακείμεθα ἐχθρικῶς πρὸς ἀλλήλους. Διακρινόμεθα, διὰ φανατισμούς ὡς πρὸς τὰς θρησκευτικὰς καὶ πολιτικὰς μας πεποιθήσεις, διὰ πλεονεξίαν ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀγαθῶν, διὰ ἐπεκτατισμόν ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Καὶ οὕτω συγκρούμεθα πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας.

Ὁ πεφωτισμένος αὐτοκράτωρ τῶν Ρωμαίων Ἅγιος Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, διὰ τοῦ Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων, τοῦ ἐκδοθέντος ἐν ἔτει 313 μετὰ Χριστόν, ἐθέσπισε τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, παραλλήλως καὶ τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν πάσης ἄλλης θρησκείας. Δυστυχῶς, μετὰ τὴν πάροδον, ἔκτοτε, χιλίων ἑπτακοσίων ἀκριβῶς ἐτῶν, ἕξακολουθοῦν ἀσκούμενοι κατὰ τόπους θρησκευτικοὶ διωγμοὶ κατὰ χριστιανῶν ἢ ἄλλων χριστιανικῶν μειονοτήτων.

Παραλλήλως, οἱ οικονομικοὶ ἀνταγωνισμοὶ ἐντείνονται παγκοσμίως καὶ ἡ ἐπιδίωξις τοῦ προσκαιροῦ κέρδους προωθεῖται ὡς κεφαλαιώδης σκοπός. Αἱ θλιβεραὶ συνέπειαι τῆς ὑπερσυγκεντρώσεως τοῦ πλούτου εἰς χεῖρας ὀλίγων

καί τῆς οἰκονομικῆς ἐξαθλιώσεως μεγάλων ἀνθρωπίνων μαζῶν παραβλέπονται. Ἡ δυσαναλογία αὕτη, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται παγκοσμίως ὡς οἰκονομική κρίσις, εἶναι κατ' οὐσίαν ἀπότοκος τῆς ἠθικῆς κρίσεως. Εἰς τὴν ἠθικὴν ταύτην κρίσιν, ἀτυχῶς ἡ ἀνθρωπότης δέν δίδει τὴν πρέπουσαν σημασίαν. Πρὸς δικαιολόγησιν τῆς στάσεώς της ἐπικαλεῖται τὴν ἐλευθερίαν τῶν συναλλαγῶν. Ἡ ἐλευθερία ὅμως τῶν συναλλαγῶν δέν ἐπιτρέπει τὸ ἐγκλημα. Καί ἐγκληματικὴ συμπεριφορὰ δέν εἶναι μόνον ἡ περιγραφομένη εἰς τοὺς ποινικούς κώδικας. Εἶναι καί ἐκεῖνη ἡ ὁποία, ἂν καί δέν προβλέπεται ὑπὸ τῶν ἐπιταγῶν τῶν ποινικῶν νόμων, ὑφαρπάζει τὸν πλοῦτον τῶν ἄλλων διὰ καταλλήλων μεθοδεύσεων. Ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δέν ἐπιβάλλεται, αἱ ἀντιδράσεις τῶν θιγομένων πολιτῶν ἐκδηλοῦνται πολλάκις ἀνεξελέγκτως καί προκαλοῦν διασάλευσιν τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης.

Παρακολουθοῦντες, λοιπόν, ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου, τὰ “σημεῖα τῶν καιρῶν”, κατὰ τὰ ὁποῖα “ἀκούονται” πανταχόθεν καί βιοῦνται “πόλεμοι καί ἀκαταστασίαι” καί ἐγείρεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καί βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ τόπους καί λιμοὶ καί λοιμοὶ, φόβητρά τε καί σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα παρουσιάζονται (πρβλ. Λουκ. κα', 10-12), βιοῦντες δέ ἐμπραγματῶς τὸ Βασιλειανόν, ὅτι “τῆς ἀγάπης ἐξαίρετα δύο ταῦτα· τὸ λυπεῖσθαι μὲν καί ἀγωνιᾶν ἐφ' οἷς βλάπτεται ὁ ἀγαπώμενος, χαίρειν δέ καί ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τῆς ὠφελείας αὐτοῦ· ...ὁ δέ μὴ οὕτω συνδιατιθέμενος φανερός ἐστὶ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν” (Μ. Βασιλείου, “Ὁροι κατ' ἐπιτομήν, Ρ.Γ. 31, 1200Α), κηρύττομεν ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ταύτης Καθέδρας τοῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ ἐπὶ θύραις νέον Ἔτος ὡς Ἔτος Παναρθρωπίνης Ἀλληλεγγύης.

Ἐλπίζομεν ὅτι οὕτω θὰ εὐαισθητοποιήσωμεν ἀρκετὰς καρδίας τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς μεγάλης καί ἐκτεταμένης πτωχείας καί ἐπὶ τῆς ἀνάγκης λήψεως μέτρων, πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πεινῶντων καί δυστυχούντων.

Ζητοῦμεν, ὡς πνευματικὸς ἐκκλησιαστικὸς ἡγέτης, τὴν σύμπραξιν ὅλων τῶν καλῆς θελήσεως προσώπων καί Κυβερνήσεων διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐπὶ τῆς γῆς τῆς τοῦ Κυρίου εἰρήνης. Τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποῖαν ἐπηγγέλθησαν οἱ Ἄγγελοι καί ἔφερε τὸ βρέφος Ἰησοῦς. Ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀληθῆ εἰρήνην ταύτην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, ὀφείλομεν νὰ τὴν ἐπιδιώκωμεν ἐμπράκτως, μὴ ἀδιαφοροῦντες διὰ τὰς ἀδυναμίας, πνευματικὰς καί ὑλικὰς, τοῦ συνανθρώπου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου Χριστὸς κατήλθεν εἰς τὸν κόσμον.

Ἡ ἀγάπη καί ἡ εἰρήνη εἶναι γνωρίσματα τῶν Μαθητῶν καί Ἀποστόλων τοῦ Κυρίου καί παντός Χριστιανοῦ. Ὅθεν, προτρεπόμεθα ἑαυτούς καί ἀλλήλους, ὅπως κατὰ τὸ Ἔτος τοῦτο τῆς Παναρθρωπίνης Ἀλληλεγγύης καταβάλωμεν, ὡς ἄτομα καί ὡς λαοί, συνειδητὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἀμβλυνσιν τῶν

ἀπανθρώπων συνεπειῶν τῶν μεγάλων ἀνισοτήτων καί διά τήν ἀναγνώρισιν ὑπό πάντων τοῦ δικαίωματος τῶν ἀσθενεστερῶν πρός ἀπόλαυσιν τῶν ἀπαραιτήτων διά τήν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθῶν.

Τοιοτοτρόπως θά ἴδωμεν πραγματοποιουμένην ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ ἀνθρωπίνως ἐφικτοῦ καί ἐπὶ τῆς γῆς τήν εἰρήνην.

Προσκυνοῦντες μεθ' ἀπάσης τῆς αἰσθητῆς καί τῆς νοητῆς κτίσεως τήν ἐκ Παρθένου ἐπὶ γῆς ἐνδημίαν τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί κλίνοντες γόνυ ἐνώπιον τοῦ Βρέφους Ἰησοῦ, τοῦ φωτισμοῦ καί σωτῆρος μας, τοῦ ὑπερασπιστοῦ τῆς ζωῆς μας, διερωτώμεθα ἀληθῶς μετὰ τοῦ Ψαλμῶδοῦ τίνα φοβηθήσομεθα ἢ ἀπό τίνος δειλιάσωμεν (πρβλ. Ψαλμ. 26) οἱ χριστιανοί, ἐφ' ὅσον “ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ” (πρβλ. Λουκ. β' 11), “ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων καί βασιλεύς τῆς δόξης” (πρβλ. Ψαλμ. 23);

Εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα ἐκτενῶς καί ὀλοκαρδίως ὅπως τό ἀνατέλλον ἔτος 2013 καταστῆ διά πάντας ἔτος πανανθρωπίνης ἀλληλεγγύης, ἐλευθερίας, καταλλαγῆς, εὐδοκίας, εἰρήνης καί εὐφροσύνης καί ὅπως ὁ ἐν Σπηλαίῳ τεχθεὶς προαιώνιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐνώσας τοὺς ἀγγέλους καί τοὺς ἀνθρώπους ἐν ἐνὶ τάγματι καί ποιήσας εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς, χαρίζη εἰς πάντας ὑπομονήν, ἐλπίδα καί δύναμιν καί εὐλογῆ τόν κόσμον διά τῶν θείων δωρεῶν τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ. Αμήν.

Φανάριον, Χριστούγεννα ,βιβ'

† 'Ο Κωνσταντινουπόλεως

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

**ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΦΥΛΛΟ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ**

- Ἐκδότης: Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
- Τυπογραφείο: “ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ” Ἱεασίου 1 - ΑΘΗΝΑ
- Ἀπευθύνεσθε: «ΕΥΛΟΓΙΑ» - Ἱερά Μητρόπολη - Βογατσιοῦ 7
Τ.Κ. 54622 - Θεσσαλονίκη
- Ἡ «ΕΥΛΟΓΙΑ» διανέμεται δωρεάν.
- Δεκτές αὐτοπροαίρετες δωρεές ἀναγνωστῶν.

Τά Χριστούγεννα στή ζωή μας

Του ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΑΝΘΙΜΟΥ

Ὁ κύκλος τοῦ χρόνου μᾶς ἐπαναφέρει καί πάλιν ἐνώπιον τῆς μεγάλης Ἐορτῆς τῆς Χριστιανωσύνης, στά περιώνυμα καί ξακουστά Χριστούγεννα. Τό μέγιστο θαῦμα τῆς ἀγάπης καί τῆς προνοίας τοῦ Ἁγίου Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἡ κατά σάρκα γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου, ἐορτάζεται παγκοσμίως ἀπό τούς Χριστιανούς, ἀνανεώνοντας καί πάλι τήν εὐγνώμονα ἀναφορά τοῦ καθενός ἀπό ἐμᾶς πρός τόν ἐνανθρωπήσαντα Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἐάν δέν εἶχε συμβῆ, θεία βουλήσει, τό παμμέγιστο αὐτό θαῦμα, ὁ κόσμος θά ἦταν μιά στέππα σκότους καί συμφορᾶς μέ θύμα τόν καθ' ἕκαστον ἄνθρωπο. Γι' αὐτό ἔχει καταστή ἀνεξάλειπτο χρέος ἡ πανανθρώπινη ἔκφραση ἐορταστικῆς ἀναφορᾶς, αἰώνιας εὐγνωμοσύνης καί ἀσφαλοῦς ἐλπίδος γιά τήν ἔκβαση τῆς ψυχῆς μας.

Ὁ ἐκκλησιαστικός ποιητής διακηρύσσει μέ τόν ὕμνο τῆς ἐορτῆς: «Ὁ Πατήρ εὐδόκησεν/ ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο/ καί ἡ Παρθένος ἔτεκε./ Θεόν ἐνανθρωπήσαντα./ Ἀστήρ μηνύει/ Μάγοι προσκυνοῦσι/ Ποιμένες θαυμάζουσι· Καί ἡ κτίσις ἀγάλλεται» (Ἰδιόμελον ἐκ τῶν αἰώνων). Ὑπάρχει ἄραγε μεγαλύτερη ἀγαλλίαση στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἐπιθυμία καί τόν ἀγώνα του νά γίνη καλός Χριστιανός, νά εἶναι κοντά στόν Χριστό; Ἡ εἰρήνη τήν ὁποία φέρει μέ τήν ἐνανθρώπησή του ὁ Χριστός

στόν κόσμο θά βασιλεύση στήν ψυχή του. Ἡ εὐτυχία θά εἶναι μόνιμη κατάσταση τῆς καρδιάς του. Ἡ ἀγάπη θά τόν ὀδηγή σέ πράξεις φιλανθρωπίας. Ἡ μετάνοια καί ἡ πίστη θά τόν ἐνισχύσουν σέ ὅλες τίς στιγμές τῶν δοκιμασιῶν του. Ἡ Ἐκκλησία θά τόν ἐξαγιάξῃ μέ τά ἱερά μυστήρια καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ θά τόν προπαρασκευάξῃ γιά τήν αἰωνιότητα. Ἐκεῖ, στό οὐράνιο παλάτι καί στό θεϊκό πολίτευμα τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ θά ἀπολαμβάνει τούς ἀγγελικούς ὕμνους πού ἀκούσθηκαν στήν Βηθλεέμ: «Ὁ Λόγος ἔγινε σάρξ γιά νά κάμῃ τόν ἄνθρωπο δεκτικό τῆς Θεότητος. Αὐτός ἐνηθρώπησε γιά νά θεωθοῦμε ἐμεῖς. Ἔτσι γινόμεθα γένος ἅγιον καί μέτοχοι θείας φύσεως...» (Μ. Ἀθανασίου, Περί ἐνανθρωπήσεως).

Μοναδική στήν ἱστορία τοῦ κόσμου ὑπῆρξε ἡ ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης τοῦ θείου ἐλέους. Κατά τρόπο θαυμαστό συνεργάστηκαν ἡ ἱερά σοφία μέ τήν θεία παντοδυναμία. «Ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. 4,4) ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ παρουσιάσθηκε ὡς νήπιο στή Βηθλεέμ καί κατεσκίηωσε ἀνάμεσά σας. Αὐτό εἶναι τό κοσμοϊστορικό γεγονός τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐορτασμοῦ τῶν Χριστουγέννων. Ὁ Θεός ἐνδύεται τήν ἀνθρώπινη σάρκα, ἡ ὁποία ξαναπαίρνει τήν πρώτη της καθαρότητα καί λαμπρότητα. Διότι ἡ ἀνθρώπινη φύση ἐλευθερώνεται ἀπό τήν ἁμαρτία. Ὁ Σωτήρ τήν θεώνει πραγματικά. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος

αναφωνεῖ ὅτι ὁ Χριστός «ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπό Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καί ἁγιασμός καί ἀπολύτρωσις» (Α΄ Κορ. 1,30). Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ὁμῶς ὀφείλομε νά ὁμολογήσωμε, προτοῦ νά μᾶς τό ποῦν οἱ πολέμοι τῆς πίστεως, ὅτι μετὰ ἀπό παρέλευση τόσων αἰῶνων ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πολλοί ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀγνοοῦν ὅτι Ἐκεῖνος εἶναι ὁ Ἐμμανουήλ· ὅτι δηλαδή εἶναι πάντοτε μαζί μας, ὅτι συμπορεύεται καί προπορεύεται γιά νά μᾶς ὑποδεικνύη τόν δρόμο τῆς ἀλήθειας καί τῆς χαρᾶς, ὅπως ἄλλωστε τό εἶπεν ὁ ἴδιος· «Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» (Ἰω. 14,6). Ὁ Χριστός διεκήρυξε τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου νά τόν ἀκολουθήσῃ ἢ νά τόν ἀρνηθῇ. Τό μεγάλο δυστύχημα εἶναι ὅτι ὁ ἀντίδικος καί πονηρότατος Διάβολος πολεμεῖ σκληρά τόν ἄνθρωπο γιά νά τόν ἀποσπάσῃ ἀπό τόν χῶρο τῆς Χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Αὐτός εἶναι πού, ἐκμεταλλεζόμενος τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, καί μέ τήν συμβολή τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, μετέτρεψε τόν σύγχρονο ἄνθρωπο σέ οικονομική μονάδα, ἢ ὁποῖα ἀναζητεῖ, ἐναγωνίως, χρήματα, ἐναλλασσόμενες ἀπολαύσεις καί γλυκειά ζωή. Ἡ σκληρή τρικυμία τῆς παγκόσμιας οικονομίας καί τοῦ ὕλισμοῦ κατέστρεψε τήν ἰσορροπία τῶν κοινωνιῶν καί ὠδήγησε μέγαρα τμήματα τῶν λαῶν σέ ἀπόγνωση καί ἐπαναστατικότητα. Οἱ σύγχρονες ἡγεσίες τῶν Ἐθνῶν ἔδωξαν τόν Χριστό καί οὐσιαστικά ἀπεγύμνωσαν τούς ἑαυτούς τους καί τούς λαούς ἀπό τήν ἔνδυση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τῆς ἰσονομίας καί τῆς ἀληθινῆς δημοκρατίας. Χωρίς Χριστό, χωρίς Εὐαγγέλιο, χωρίς Ἐκκλησία

καί χωρίς «κράτος Θεοῦ», δέν μπορεῖ νά ὑπάρξῃ εὐδαιμονία, εἰρήνη, σωτηρία. Καί αὐτούς πού φαίνονται ὅτι ἀποθνήσκουν ὡς ἰσχυροί ἢ πλούσιοι ἢ εὐτυχημένοι, ἂν ἔφυγαν χωρίς Χριστό, τούς ἀναμένει ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ καί ὁ ἄρχων τοῦ σκότους.

Τοῦτες οἱ ἡμέρες τοῦ Δωδεκαήμερου τῶν Χριστουγέννων λέγονται ἀπό τόν λαό μας καί εἶναι πράγματι Ἅγιες Ἡμέρες. Καί θά εἶναι Ἅγιες Ἡμέρες καί ἐφέτος, ἐάν μέσα στήν ψυχή τοῦ καθενός μας ἐνθρονισθεῖ ὁ Χριστός ὡς Λυτρωτής καί Σωτήρας. Καί ἐάν ἡ ζωή μας συνοδευθεῖ ἀπό πράξεις ἀληθινῆς ἀγάπης, στοργῆς καί θυσίας ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν μας ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπλήγησαν σκληρά καί ἐπτώχευσαν ἀπό τίς ἀπάνθρωπες συγκυρίες τῆς οικονομικῆς κρίσεως. Τό ἐφετινόν σύνθημα τῶν Χριστουγέννων γιά τήν Ἱερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης εἶναι: «Κανένας νηστικός στή Θεσσαλονίκη σίς Ἐορτές καί κάθε ἡμέρα».

Καλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα σέ ὄλους. Καί γιά τήν πονεμένη πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα, τίς καλύτερες εὐχές γιά ἐπιστροφή σέ χρόνια εἰρήνης, ἐνότητος, προόδου καί ἀξιοπρέπειας. Καί μαζί μέ τίς χριστουγεννιάτικες καμπάνες ἅς ἤχοῦν διαρκῶς μέσα σίς ψυχές μας, οἱ λόγοι τοῦ ἐξαστράπτουτος ἀπό θεῖο φῶς οὐράνιου ἀγγέλου· «Ἴδού γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντί τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστός Κύριος, ἐν πόλει Δαυΐδ»· ἀμήν. (Λκ. 2, 10-11).

*Ἐδημοσιεύθη στήν Ἐφημερίδα
«Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»*

25-12-12

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΗ ΔΗΛΩΣΗ

Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἑλληγνες Ἱεράρχαι

- Λειτουργοῦμε, εὐλογοῦμε, προσευχόμεθα καὶ εἰρνεύομε ἐντὸς τῶν πλῃσιῶν τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.
- Κηρύσσομε τὸν Λόγο τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὅλης τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως προφορικῶς καὶ γραπτῶς.
- ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΜΕ νά ἐφαρμόσωμε ἐμπράκτως τὴν ἀγάπην κατὰ τὴν ἐντολήν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Θεμελιώνομε καὶ οἰκοδομοῦμε καινούργιες ἐκκλησίες.
- Οἰκοδομοῦμε καὶ λειτουργοῦμε φιλιανθρωπικά ἰδρύματα γιὰ νά βοηθηθοῦν οἱ Χριστιανοὶ στὴν ἀντιμετώπιση ἀσθενειῶν καὶ συνεπειῶν τοῦ γήρατος, ὑπὸ συνθῆκες ἀγάπης. Συνεργοὶ μας, οἱ συνεργάται τῶν φιλοπτώχων ταμείων.
- Ἀσκοῦμε τὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν συμφώνως πρὸς τὴν κειμένη νομοθεσία καὶ τοὺς ἱεροὺς Κανόνες.
- Πρῶτοι συνεργοὶ μας στὴν ἀποστολή μας εἶναι οἱ ἱερεῖς ἐφημέριοι καὶ βοηθοὶ οἱ διάκονοι, σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς εὐθύνης μας.
- Ὡσαύτως ἀξιοποιοῦμε τὴν χρησιμωτάτη βοήθεια τῶν ἱεροψαλιτῶν στὴν ἀσκηση τῆς θείας Λατρείας, ὡς καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων στὴν καλὴ λειτουργία τῶν ἐνοριῶν.
- Διακηρύσσομε τίς μεγάλες ἀξίες τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλία τοῦ Λυτρωτοῦ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Διὰ τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς Κατηχίσεως βοηθοῦμε τὴν νεότητα στό δρόμο τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἐπιτυχίας.
- Ὑπερασπιζόμεθα τὰ δίκαια τῆς Πατρίδος μας τῆς Ἑλλάδος μὲ γνώμονα τὴν ἐλληνικὴ φιλοπατρία τῶν προγόνων μας.

**† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2012**

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΗΤΟΡΟΣ

*τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.
Καθηγητοῦ κ. Μιχαήλ Γ. Τρίτου στήν ὀρκωμοσία τῶν πτυχιούχων
τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, 4-12-2012*

Ἀγαπητοί μου πτυχιούχοι,

Ὑστερα ἀπό μία κοπιαστική προσπάθεια τεσσάρων ἐτῶν ἀξιώνεσθε τῆς λήψεως τοῦ πτυχίου σας, πού ἀποτελεῖ τήν ἐπιβράβευση τῶν κόπων σας, ἀλλά καί τή δικαίωση τῶν θυσιῶν τῶν γονέων σας.

Γίνατε πτυχιούχοι μᾶς Σχολῆς πού διαθέτει ὑψηλό ἐπιστημονικό κῆρος σέ πανορθόδοξο καί διαχριστιανικό ἐπίπεδο. Καί ἑνός Πανεπιστημίου πού πρόσφατες στατιστικές τό κατατάσσουν πρῶτο στήν Ἑλλάδα, πρῶτο στά Βαλκάνια καί 158^ο μεταξύ τῶν 20.000 Πανεπιστημίων τοῦ κόσμου. Ἀπό τή Σχολή αὐτή ἀπεφοίτησαν Πατριάρχες, Μητροπολίτες, ὑψηλόβαθμοι κληρικοί, καθηγητές Πανεπιστημίου καί λοιποὶ σκαπανεῖς τοῦ πνεύματος καί τῆς ἐπιστήμης.

Κατά τή μεγάλη αὐτή στιγμή τῆς ζωῆς σας ἐπιτρέψτε μου πολύ σύντομα νά σᾶς ἐπισημάνω τά ἐξῆς: Ἡ Θεολογία, τήν ὁποία σπουδάσατε τέσσερα ὀλόκληρα χρόνια, ἀπό τήν ἄποψη τῆς ὑπερβατικότητας τοῦ ἀντικειμένου της ὑπέγκειται τῆς ἐπιστημονικῆς ἐμπειρίας. Εἶναι ὁμως καί ἐπιστήμη, ἀφοῦ ἡ ἱστορικότητα τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκαλύψεως ἐρευνᾶται καί ἐπιβεβαιώνεται ἀπό αὐτήν μέ μεθόδους κοινές μέ τήν θύραθεν ἐπιστήμη.

Παράλληλα πρέπει νά γνωρίζετε ὅτι ἡ Θεολογία δέν ἀποτελεῖ μόνον προῖον δημιουργικοῦ στοχασμοῦ στό σπουδαστήριο, ἀλλά καί ἐμπειρία προσωπικῆς βιω-

ματικῆς σχέσεως μέ τό Θεό. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Θεολογία ὡς ἐπιστήμη καί ἡ πίστη ὡς βίωμα συμπίπτουν ὡς πρός τήν ταυτότητα τοῦ περιεχομένου.

Θά κληθῆτε νά διδάξετε τό πολύπαθο καί ἄγρια συκοφαντημένο μάθημα τῶν Ἐρησκευτικῶν. Ἐνα μάθημα ἀνθρωπιστικό καί ἠθοπλαστικό, πού ρίχνει πλούσιο φῶς στά αἰχμηρά ὑπαρξιακά καί μεταφυσικά ἐρωτήματα τῶν νέων καί πού στοχεύει στήν ἠθική θωράκιση τῆς προσωπικότητας. Γι' αὐτό δέν πρέπει νά διαφεύγει τῆς προσοχῆς σας ἡ δυσκολία τοῦ θεολογικοῦ ἔργου. Ὅχι γιατί εἶστε ὑποχρεωμένοι νά τό διεξάγετε μέσα σέ ἕνα κλίμα κρίσεως ὄλων τῶν ἠθικῶν ἀξιών, ἀλλά γιατί ἀπαιτεῖ βαθειά γνώση τοῦ περιεχομένου τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί συγχρόνως τήν ἐκφορά του στούς μαθητές κατά τέτοιο τρόπο, ὥστε νά γίνεται ἐμφανής ἡ ἀξία καί ἡ σημασία αὐτοῦ γιά τήν ἀγωγή, τήν πρόοδο καί τή ζωή τους.

Ἐνα ἄλλο σημεῖο πού θέλω διαρκῶς νά Σᾶς τό ἐπισημαίνω εἶναι ἡ σχέση σας μέ τήν Ἐκκλησία. Ἡ Θεολογία δέν εἶναι ἀπλῶς μιά ἐπιστήμη, ἀλλά λειτουργία κατεξοχὴν ἐκκλησιαστική. Δέν εἶναι δυνατόν νά νοηθεῖ οὔτε Ἐκκλησία ἄνευ Θεολογίας, οὔτε Θεολογία, τοιῦλάχιστον ὀρθόδοξη, ἄνευ Ἐκκλησίας. Ἡ Θεολογία ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία ἰδεολογικοποιεῖται καί ἐκκοσμικεύεται, ἀλλά καί ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ νά ἐπιτελέσει τό σωτη-

ριολογικό της ἔργο, χωρισμένη ἀπό τήν Ὁρθόδοξο Θεολογία.

Ἐνα τέταρτο σημεῖο στό ὅποιο θά ἔθελα νά σταθῶ εἶναι ἡ σχέση σας μέ τόν πολιτισμό καί τήν παράδοση. Νά μήν εἴσθε μονομερεῖς καί στενοκέφαλοι Θεολόγοι, ἀλλά νά πρωτοστατεῖτε στίς διάφορες πολιτιστικές δραστηριότητες γιά νά ἀποδείξετε ὅτι ὁ Χριστιανισμός δέν εἶναι σκοταδισμός, ἀλλά ἡ μεγαλύτερη ἐκπολιτιστική δύναμη πού ἐξυψώνει τήν πολιτιστική στάθμη καί ἀσκεῖ εὐεργετική ἐπίδραση σέ ὅλες τίς ἐκφάνσεις καί ἐκδηλώσεις τοῦ πολιτισμοῦ. Καί τοῦτο γιατί ἀσχολεῖται μέ τήν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς, πού εἶναι ἡ ψυχή τοῦ πολιτισμοῦ.

Παράλληλα θά πρέπει νά σέβετε καί νά προβάλλετε τήν ἑλληνορθόδοξη παράδοση, πού δέν εἶναι ἕνα ἀντικείμενο μουσειακῆς χρήσεως καί λαογραφικῆς σπουδῆς, ἀλλά ἡ ἴδια ἡ αὐτοσυνειδησία, ἡ ταυτότητα καί ἡ ζωή μας. Ἡ παράδοση εἶναι ἕνας συσσωρευτής πείρας ζωῆς, πού γονιμοποιεῖ καί τρέφει τή νεοελληνική μας διάκριση.

Ἀγαπητοί μας πτυχιούχοι,

Ἡ μεγάλη αὐτή στιγμή τῆς ζωῆς σας συμπύπτει μέ δύο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα γεγονότα γιά τή ζωή τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τά 100 χρόνια ἀπό τήν ἀπελευθέρωση τῆς Μακεδονίας, ἑνός μεγάλου γεγονότος πού ἀποδείχθηκε καθοριστικό γιά τήν Ἑλλάδα, τά Βαλκάνια καί τήν Εὐρώπη. Ἐνός ἀγώνα ἀπό τόν ὅποιο ἡ Ἑλλάδα προσπορίσθηκε σέ μικρό χρονικό διάστημα ἐντυπωσιακά ὀφέλη, διπλασιάζοντας σχεδόν τήν ἐδαφική της ἔκταση καί

τόν πληθυσμό της καί ὁ ὅποιος προικοδότησε μέ ἐνεργητικά στοιχεῖα τή φυλετική μας βίωση. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά τά τραγικά γεγονότα πού βιώνει τά τελευταῖα χρόνια ὁ λαός μας ἀπό τήν θλιβερή οικονομική κατάσταση, ἡ ὁποία εὐτελίζει τήν ἐθνική μας ἀξιοπρέπεια καί ὑπερηφάνεια.

Σ' αὐτόν τόν κόσμο, τόν ἀπογοητευμένο ἀπό τούς πολιτικούς καί τίς ἰδεολογίες καλεῖται ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Θεολογία νά δώσουν ἕνα μήνυμα ἐλευθερωτικό καί σωστικό, ἕνα μήνυμα ἐλπίδας ὅτι Κύριος τοῦ κόσμου καί τῆς Ἱστορίας εἶναι ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ πού ἔχει τόν πρῶτο καί τελευταῖο λόγο γιά ὅλους καί γιά ὅλα καί ὅτι τέτοιες κρίσεις πέρασε πολλές ὁ λαός μας κατά τό παρελθόν, πού ἀντιμετωπίστηκαν ἐπιτυχῶς μέ πίστη καί ἐλπίδα στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί στήν ἐνότητα τοῦ λαοῦ μας.

Σεῖς, οἱ φορεῖς τῆς “Καινῆς Διδαχῆς”, καλεῖσθε νά δώσετε δύναμη καί ἐλπίδα στόν ἀπογοητευμένο καί ψυχικά κουρασμένο σημερινό ἄνθρωπο πού περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορὰ ζητάει νά λυτρωθεῖ ἀπό τό θάνατο, τό ἄγχος, τήν ἀπελπισία, τή μοναξιά, τό μεγάλο κενό τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου. Μέ πίστη στήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ζωῆς· μέ ἀνιδιοτελῆ προσφορὰ ἀγάπης· μέ ἐτοιμότητα γιά θυσία. Γνώση, βίωση καί μετάδοση τῆς ἀλήθειας πρέπει νά εἶναι τά γνωρίσματά σας.

Θεοῦμα συγχαρητήρια σέ Σᾶς καί τούς γονεῖς σας καί καλή διακονία ὅπου καί ἂν κληθῆτε νά ἀσκήσετε τό θεολογικό σας ἔργο.

ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΞΗ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗ ΔΕΞΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΓΙΟΡΤΗ

Πλημμύρισε από πιστούς κάθε ηλικίας ὁ Ἱερός Ναός τῆς Παναγίας Δεξιᾶς χθές στή Θεσσαλονίκη, ὅπου γιορτάστηκαν μέ εὐλάβεια καί λαμπρότητα τά Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου καί ἡ Ἡμέρα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Ἑκατοντάδες πιστοί, σύσσωμη ἡ ἡγεσία τοῦ Στρατεύματος καί ἐκπρόσωποι οἰκονομικῶν, πολιτικῶν καί κοινωνικῶν φορέων τῆς Θεσσαλονίκης παρακολούθησαν μέ βαθειά κατάνυξη τή δοξολογία στήν ὁποία χοροστάτησε ὁ παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμος.

«Ὀλόκληρος ὁ ἑλληνικός λαός προσβλέπει μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στίς Ἴερα Δυνάμεις τῆς χώρας. Naί μέν ζοῦμε σέ καιρούς εἰρηνικούς, ἀλλά ὀφείλουμε νά εἶμαστε ἔτοιμοι νά ὑπερασπιστοῦμε τήν ἀξιοπρέπεια τῆς πατρίδας μας. Αὐτό τό διαφυλάσσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στό Στράτευμα, ἀπό τόν πρῶτο ἀξιωματικό μέχρι τόν τελευταῖο στρατιώτη» εἶπε στόν χαιρετισμό του ὁ Μητροπολίτης. Ἀπό νωρίς τό πρωί ὁ ναός ἦταν ἀσφυκτικά γεμάτος ἀπό πιστούς κάθε ηλικίας. Ἐξω ἀπό τήν ἐκκλησία ἄγλημα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἀπέδωσε τιμές μέ καμάρι καί ὑπερηφάνεια. Ἀνάμεσα στούς πιστούς βρέθηκε καί μιά τουρίστρια ἀπό τή Νορβηγία. Μέ τό σακίδιο καί τή φωτογραφική της μηχανή περνοῦσε ἀπό τό σημεῖο προκειμένου νά ἐπισκεφθεῖ τήν Καμάρα καί τῆς ἔκανε ιδιαίτερη ἐντύπωση ὁ συγκεντρωμένος κόσμος. Ἦταν ἡ ἑορτή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

«Εἶστε ιδιαίτερα πιστός λαός. Εἶδα κόσμο μέ δάκρυα στά μάτια νά μπαίνει στόν ναό καί νά προσεύχεται. Συγκλονίστηκα» δήλωσε στή «δημοκρατία» ἡ Kristen Augarten.

Στό ἔσωτερικό τοῦ ναοῦ δέν ἔπεφτε καρφίτσα. Μόνο οἱ φωνές πιστῶν πού ἔψαλλαν χαμηλόφωνα συνόδευαν τίς ψαλμωδίες τῶν ἱερέων. Μέ προσήλωση καί κατάνυξη, ὅλοι οἱ χριστιανοί δόξαζαν τό ὄνομα τῆς Παναγίας καί ἔστρεφαν τό βλέμμα στόν οὐρανό.

Ὅλοι τους, μέ βήματα ἀργά, κατευθύνονταν στή θαυματουργή εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τήν ἀσπάζονταν, τῆς μιλοῦσαν σάν στή μητέρα τους κι ἀποσύρονταν γιά νά παρακολουθήσουν τήν ὑπόλοιπη λειτουργία.

Ἀμέσως μετά τό τέλος τῆς δοξολογίας ὁ ἀντιστράτηγος ἐν ἀποστρατεία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καί περιφερειακός σύμβουλος Κεντρικῆς Μακεδονίας Ἀντώνιος Μπάμιατζης ἐκφώνησε λόγο πρὸς τά στελέχη τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

«Ἡ κρίση ἔχει ἐπιφέρει σημαντικές ἀλλαγές καί ἐπηρεάζει τόν λαό καί τίς Ἴερα Δυνάμεις μέ τίς μειώσεις μισθῶν καί ἐξοπλισμῶν, μέ ἀποτέλεσμα νά πέφτει τό ἠθικό. Εὐτελίζεται ὁ θεσμός τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Ζητοῦμε νά ὑπάρξει μιά κόκκινη γραμμή, γιά νά μήν αἰσθάνονται οἱ στρατιωτικοί καί οἱ στρατιῶτες ὁ τελευταῖος τροχός τῆς ἀμάξης», ἀνέφερε ὁ κ. Μπάμιατζης.

Δ Η Λ Ω Σ Η
τοῦ Παν. Μητροπολίτου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κ. ΑΝΘΙΜΟΥ

Ἐπειδή ὁ γνωστός δημοσιογράφος κ. **Γεώργιος Τράγκας** στήν πρωϊνή ραδιοφωνική ἐκπομπή του τῆς **Πέμπτης 22-11-2012** μοῦ ἀπέδωκε τήν φράση **«Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος»** τήν ὁποία δῆθεν εἶπα σέ συνέντευξη στό περιοδικό του **CRASH**, καί ἐπειδή στό τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ (**18 - Νοέμβριος 2012**) ἀποδίδεται σέ μένα ἡ φράση μέ πηχιαῖο τίτλο **«ΩΣΑΝΝΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ»**, ἐπανελήφθη δέ ἡ φράση αὐτή καί σέ τηλεοπτική διαφήμιση τοῦ περιοδικοῦ **CRASH**, ὑποχρεοῦμαι καί δικαιούμαι νά δηλώσω ὅτι:

Σέ ὀλόκληρο τό κείμενο τῆς μακρᾶς συνεντεύξεώς μου πού παρεχώρησα στό περιοδικό **CRASH** τοῦ **Νοεμβρίου 2012** πουθενά δέν ὑπάρχει ἡ φράση **«ΩΣΑΝΝΑ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ»** καί ὅτι οὐδέποτε θά ἐχρησιμοποιοῦσα τήν ἔκφραση αὐτή, καί μάλιστα μέ πολιτική σκοπιμότητα, ἐπειδή εἶναι εὐαγγελική καί ὑμνολογική διατύπωση γιά τόν **Ἰησοῦ Χριστό** τόν **Σωτήρα** μας, ἡ ὁποία ψάλλεται τήν **Μεγάλη Ἑβδομάδα**. **«Ἄπαγε τῆς βλασφημίας»**.

Ὁ δημοσιογράφος κ. **Σωτήρης Μπότσαρης** ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. **Ἄ. Τσίπρα** στόν **Παναγιώτατο Οἶκ. Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο** καί ἡ ἰδική μου ἀναφορά στήν εὐγενῆ κίνηση τοῦ **Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου** νά παραστή στήν κηδεῖα τοῦ πατέρα τοῦ κ. **Τσίπρα**, μέ ἐρώτηση, **«Βλέπετε ὅτι ὁ ΣΥΡΙΖΑ ἔρχεται πολύ κοντά στήν Ἐκκλησία;»** Ἰδού ἡ ἀπάντησή μου: **«Ὅλοι συμπέραναν καί ἀνέφεραν ὅτι ἡ κίνηση αὐτή εἶναι μία προσέγγιση. Δέν ξέρω ἐάν αὐτό ἰσχύη. Ἄν εἶναι γιά καλό, ἄς γίνη. Δέν ἔχομε ἀντιρῶσεις ἐμεῖς. Ἐμεῖς πιστεύομε ἀκράδαντα καί τό πιστεύει ὅλος ὁ λαός, πού σκέφτεται ἔξω ἀπό κομματισμούς καί ἐπηρεασμούς, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ πρώτη προϋπόθεση γιά τήν διατήρηση τῆς ἐνότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ»**.

Ὅφειλω νά ὁμολογήσω ὅτι ἡ συνέντευξή μου αὐτή στό **CRASH** μέ τήν συμβολή τοῦ κ. **Σωτήρη Μπότσαρη** εἶχε μιά ἐπίκαιρη δυναμική, ἐπειδή ἔδωσε τήν ἀφορμή νά λεχθοῦν χρήσιμες ἀλήθειες γιά ὅλους μας. Ὅσο γιά τήν ἐκτροπή τοῦ **«ΩΣΑΝΝΑ...»**, ἄς εἶναι **«συγχωρεμένα»**, καί ἴσως ἀπέβλεπε μέ **«ξένα κόλλυβα»** νά ἐνθαῶνθοῦν ὅσοι ἀναζητοῦν πολιτική μεταστέγαση.

Ἡ χρονική καθυστέρηση τῆς παρουσίας δηλώσεως ὀφείλεται στήν ἀπουσία μου γιά τό **Ἅγιον Ὄρος** ὅπου ἐτελέσαμε **Λειτουργία καί Μνημόσυνο** τοῦ μακαριστοῦ μεγάλου **Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ τοῦ Γ'** τοῦ ἀπό **Θεσσαλονίκης**.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ
26-11-2012

ΕΟΡΤΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2013

Άγαπητοί μου αδελφοί και παιδιά μου,

Τούτη η **Πρωτοχρονιά** του έτους **2013** πού ξημέρωσε σήμερα στην ζωή μας, στίς οικογένειές μας, στίς εργασίες μας και στην **Πατρίδα** μας, δέν όμοιάζει μέ αυτές πού ζήσαμε έδω και τριάντα χρόνια. Όλα γύρω μας και μέσα στίς ψυχές μας είναι σέ κατάσταση κρίσεως. Ό καινούργιος χρόνος **2013** μέ τίς **365** ημέρες του έχει ήδη στημένο ένα χορό, χωρίς ρυθμό, χωρίς ζωντάνια, χωρίς κέφι, χωρίς τραγουδία χαράς. Όλα τά φαινόμενα είναι άπαισιόδοξα. Κύρια αίτια ή οικονομική κρίση και ή ούσιωδέστερη ήθική κρίση. Και είναι αλήθεια ότι σκληρότερα πλήττονται από τά μέτρα οί άσθενέστερες κοινωνικές τάξεις και άνελπίστως οί δημόσιοι υπάλληλοι.

Τό έρώτημα είναι σαφές. Τί νά πράξουμε, λοιπόν; Θά άνατινάξουμε τό νεοελληνικό **Κοῦγκι** και θά πάμε όλοι χαμένοι; Όχι, ποτέ. Όλοι θά συντρεξόμε και θά βοηθήσωμε όλους. Μή λησμονοῦμε ποτέ, ότι όλοι μας είμεθα **Όρθόδοξοι Χριστιανοί** και **Έλληνες** πολίτες, παιδιά τών ήρώων προγόνων μας.

Ός **Χριστιανοί** πρέπει νά θυμηθοῦμε τούς μάρτυρες τών τριών πρώτων αιώνων πώς έγκράτησαν τήν πίστη στό **Χριστό** και τό **Εὐαγγέλιο**. Ός Έλληνες έχομε χρέος νά θυμηθοῦμε πώς έγκράτησαν οί πρόγονοί μας άσβεστη τήν φλόγα τής έλευθερίας και ένίκησαν. Και ως **Νεοέλληνες** νά θυμηθοῦμε τήν τρομακτική περίοδο του **1940** και τά δεινά του επάρατου έμφυλίου πολέμου. Οί δικές μας δυσκολίες δέν είναι τίποτε μπροστά στά τόσα δεινά τών πατέρων μας. Υπό τήν άναγκαία προϋπόθεση, ότι θά βοηθήσωμε όλοι μέ τήν καρδιά μας εκείνους πού δοκιμάζονται σκληρότερα, ότι θά επιδείξομε άντοχή και ύπομονή, ότι θά συμερισθοῦμε ό ένας τήν άνάγκη του άλλου, και ότι θά κρατήσωμε στην καρδιά μας τήν έλπίδα για καλύτερες ήμέρες.

Θά τελειώσω τό πρωτοχρονιατικό αυτό μήνυμα μέ τά λόγια του **Άποστόλου Παύλου** από τήν **Β΄ Έπιστολή** του προς τούς **Θεσσαλονικείς** σέ μετάφραση: «**Άδελφοί μου, μένετε άμετακίνητοι και κρατείτε τίς παραδόσεις πού έδιδάχθητε είτε προφορικά είτε γραπτά. Αυτός ό Κύριός μας Ίησούς Χριστός και ό Θεός και Πατέρας μας, πού μᾶς άγάπησε και μᾶς έδωκε παρηγορία, πού δέν θά έχη τέλος, αλλά θά είναι αιώνια, και μᾶς έχάρισε έλπίδα αγαθών ούρανίων, μακάρι νά παρηγορήση τίς καρδιές μας και νά σᾶς στηρίξη στην όρθή διδασκαλία και σέ κάθε έργο αγαθό**» (*Β΄ Θεσ. 2,15*).

**Και εγώ, μέσα από τήν καρδιά μου, πατρικά και αδελφικά
Σᾶς εύχομαι**

Καλή Πρωτοχρονιά, εύλογημένο και έλπιδοφόρο τόν καινούργιο χρόνο 2013, πάντοτε μέσα στην Έκκλησία του Χριστού και άγκαλιά μέ τήν Πατρίδα μας τήν Ελλάδα.

Εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

Ίανουάριος 2013

Σ.Σ. Δημοσιεύεται στο παρόν τελευταίο τεῦχος του 2012 για νά είναι κοντά στην επικαιρότητα τής Πρωτοχρονιάς.

Τό ἄλυτον πρόβλημα

**«ΚΡΙΤΗΡΙΟ
ΤΟ ΟΝΟΜΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ
ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ»**

Μ. Β. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

*Έφημερίς «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
12-12-2012*

Η ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ ζητήματος τῆς ὀνομασίας τῶν Σκοπίων τίθεται πλέον ρητά ὡς προϋπόθεση γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν ἐνταξιακῶν διαπραγματεύσεων γιὰ τὴν ἔνταξή τους στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωσι. Σέ αὐτὴ τὴν ὁμόφωνη ἀπόφαση κατέληξε χθὲς τὸ Συμβούλιο τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ε.Ε., πού συνεδρίασε στίς Βρυξέλλες.

«Τό θέμα τῆς ὀνομασίας εἶναι πλέον καθοριστικό στοιχεῖο, μέ ξεκάθαρους ὅρους γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ κριτηρίου τῶν σχέσεων καλῆς γειτονίας», δήλωσε ἀμέσως μετὰ ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν Δημήτρης Ἀβραμόπουλος, ἐμφανῶς ἱκανοποιημένος.

Πιό συγκεκριμένα, ὅπως ἀναφέρεται στὰ συμπεράσματα, τὸ Συμβούλιο θά ἀξιολογήσει, μέ βάση ἔκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς, ὄχι μόνο τά βήματα γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ κριτηρίου τῆς καλῆς γειτονίας, ἀλλά καί τὴν ἐπίτευξη λύσης στοῦ ζήτημα τῆς ὀνομασίας, στοῦ πλαίσιο τῶν διαπραγματεύσεων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Μέ τὴν ἐπίτευξη λύσης τὸ Συμβούλιο θά ἀποφασίσει γιὰ νά δώσει ἐντολή στὴν Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν προετοιμασία τοῦ διαπραγματευτικοῦ πλαισίου γιὰ τὴν ἔναρξη ἐνταξιακῶν διαπραγματεύσεων μέ τὴν ΠΓΔΜ.

«Στό κείμενο τῶν συμπερασμάτων ἔχουν περιληφθεῖ καί ἄλλα σημαντικά στοιχεῖα, μεταξύ τῶν ὁποίων ἡ ὑποστήριξη, ἀπὸ τὸ Συμβούλιο, τῆς ἐλληνικῆς πρότασης πρὸς τὰ Σκόπια γιὰ τὴν ὑπογραφή μνημονίου κατανόησης πού προσδιορίζει τὸ πλαίσιο καί τίς ἀκριβεῖς παραμέτρους διευθέτησης τοῦ ζητήματος τῆς ὀνομασίας», πρόσθεσε ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς ἐλληνικῆς διπλωματίας.

«Ἐλπίζουμε ὅτι τὰ Σκόπια θά κάνουν τά βήματα πού χρειάζονται καί θά συμμετάσχουν μέ ἐποικοδομητικό τρόπο στίς διαπραγματεύσεις τοῦ ΟΗΕ, ὥστε νά φτάσουμε σέ λύση, ἐγκαταλείποντας τὴ ρητορικὴ τοῦ παρελθόντος», πρόσθεσε ὁ κ. Ἀβραμόπουλος.

Παπάφειο: «πράσινο φῶς» στό μετρό

*Υπογράφεται ἡ σύμβαση παραχώρησης 2.350 τ.μ.
ύπογειῶς τῆς αὐλῆς, γιά νά κατασκευαστεῖ σταθμός*

Τελικά, οἱ σχετικές διαδικασίες προχώρησαν, ὅπως ἀνακοίνωσε πρόσφατα ὁ γενικός γραμματέας Δημοσίων Ἔργων τοῦ ὑπουργείου Ὑποδομῶν, Στράτος Σιμόπουλος, σέ ἡμερίδα τοῦ ΤΕΕ/ΤΚΜ γιά τό μετρό. Εἰδικότερα, οἱ ὑπουργοί Οἰκονομικῶν καί Ἐργασίας υπέγραψαν τήν ἀπόφαση μέ τήν ὁποία δίνεται τό δικαίωμα στή διοίκηση τοῦ ἰδρύματος νά προχωρήσει σέ παραχώρηση χώρου τοῦ ὀρφανοτροφείου, κάτι γιά τό ὁποῖο ὑπῆρχαν κωλύματα, καθώς τό Παπάφειο ἀποτελεῖ κληροδοτήμα.

Τήν ἴδια ὥρα, τίς ἀμέσως ἐπόμενες μέρες, ἐνδεχομένως καί αὔριο, ὁ πρόεδρος καί διευθύνων σύμβουλος τῆς «Ἀττικό Μετρό ΑΕ» Χρήστος Τσίτουρας καί ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Παπαφείου, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος, ὑπογράφουν τή σύμβαση παραχώρησης 2.350 τ.μ. πού βρίσκονται ὑπογειῶς τοῦ αὐλίου χώρου τοῦ ὀρφανοτροφείου, προκειμένου νά κατασκευαστεῖ σταθμός μετρό στήν περιοχή. Μέ τήν ὑπογραφή τῆς παραχώρησης τοῦ χώρου ἀνοίγει ὁ δρόμος γιά νά ἐγκατασταθεῖ ὁ ἀνάδοχος στόν αὐλίο χώρο τοῦ ἰδρύματος καί νά ἀρχίσουν οἱ ἐργασίες κατασκευῆς τοῦ σταθμοῦ.

Παραμένει στό ἴδρυμα

Ὅπως ἐξηγεῖ ὁ νομικός σύμβουλος τοῦ ἰδρύματος, δικηγόρος παρ' Ἀρείφ Πάγφ Θόδωρος Ζέρβας, τοῦ ὁποίου ὁ ρόλος ἦταν καθοριστικός γιά τό ξέ-

μπλεγμα τοῦ κουβαριοῦ, ἡ παραχώρηση τῆς ἔκτασης θά γίνει μέ σύσταση δουλείας. Τί θά πεῖ αὐτό; «Ἡ παραχωρούμενη ἐδαφική ἔκταση παραμένει στήν ἰδιοκτησία τοῦ Παπαφείου, κάτι τό ὁποῖο ἐπιδίωξε ὁ Παναγιώτατος. Ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης μαχητικά διεκδίκησε καί ἀπέσπασε τό δικαίωμα χρήσης τῆς παραπάνω ἔκτασης, καθώς ναί μέν παραχωρεῖται τό δικαίωμα χρήσης τοῦ ὑπόγειου χώρου, ὅμως ἡ ἐπιφάνεια παραμένει στό ἴδρυμα», ἐξηγεῖ ὁ κ. Ζέρβας. Ἐτσι, ἡ ἐπιφανειακή ἔκταση θά ἐξακολουθήσει νά ἀνήκει στό ἴδρυμα, τό ὁποῖο καί θά μπορεῖ νά τήν ἐκμεταλλευτεῖ μέ ὁποιοδήποτε τρόπο, χάριν τῶν σκοπῶν του.

Ἡ σύσταση δουλείας, δηλαδή τό νά ἐπιτρέψει τό ἴδρυμα στό μετρό νά διέλθει ὑπογειῶς, θά ἀποφέρει στό Παπάφειο ποσό τό ὁποῖο ἀγγίζει τό 1 ἑκατ. εὐρώ.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση

Δέν εἶναι ὅμως μόνον ἡ σύσταση δουλείας, καθώς τό μετρό ἀπαιτεῖ ἀκόμα 907 τ.μ., αὐτήν τή φορά ἐπιφανειακά, προκειμένου νά κατασκευαστοῦν οἱ εἰσοδοί - ἔξοδοι τοῦ σταθμοῦ, ἐγκαταστάσεις ἐξαερισμοῦ κ.λπ.

Ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτρίωσης ἔχει προχωρήσει καί ἡ ἀποζημίωση γιά τά 907 τ.μ. ὀρίστηκε σέ περίπου 2,35 ἑκατ. εὐρώ. Τά χρήματα τῆς ἀπαλλοτρίωσης ἀναμένεται νά δοθοῦν στό

Ἡ Θεσσαλονίκη τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ

Τοῦ *Κωνσταντίνου Χολέβα*
Πολιτικοῦ Ἐπιστήμονος

ΕΠΙΤΡΕΨΤΕ ΜΟΥ, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, ἑνῶς ἀποτίσω τόν ὀφειλόμενο φόρο τιμῆς στή γενέτειρά μου Θεσσαλονίκη, ἡ ὁποία στίς 26 Ὀκτωβρίου ἐορτάζει τά 100 χρόνια ἀπό τήν ἀπελευθέρωσή της, τήν ἴδια ἡμέρα πού τιμᾶ καί τή μνήμη τοῦ πολιοῦχου της. Ἡ πόλη τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἰδρύθηκε ἀπό τόν Κάσσανδρο τό 315 π.Χ. καί ὀνομάσθηκε ἔτσι πρὸς τιμήν τῆς συζύγου του, ἑτεροθαλοῦς ἀδελφῆς τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Ἀποτελέσει σημαντικό σταθμό στό ἀποστολικό ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος μάλιστα στήν Α΄ πρὸς Θεσσαλονικεῖς Ἐπιστολή του λέγει ὅτι οἱ Θεσσαλονικεῖς ἔγιναν ὑπόδειγμα γιά ὅλους τοὺς πιστοὺς στή

Μακεδονία καί στήν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα. Τό μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τό 305 μ.Χ. ἔκανε τήν πόλη ἐπίκεντρο Πανορθοδόξου προσκυνήματος καί μέχρι σήμερα ἡ τιμή πρὸς τόν Μυροβλήτη Ἅγιο συγκεντρώνει στό ναό του πιστοὺς ἀπό τήν Οἰκουμενική Ὁρθοδοξία.

Στά τεῖχη της μέ τή βοήθεια τοῦ Ἁγίου οἱ Βυζαντινοὶ Ἑλληνας ἀποκρούουν δεκάδες ἐπιδρομές ἀλλοφύλων. Ἡ Οἰκουμενική της ἀκτινοβολία ἀναδεικνύεται μέ τόν ἐκχριστιανισμό σλαβικῶν λαῶν ἀπό τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἀδελφούς Κύριλλο καί Μεθόδιο τόν 9^ο αἰώνα. Ἡ νομοθεσία τοῦ Θεσσαλονικέως Κωνσταντίνου Ἀρμενόπουλου ὑπῆρξε ἡ βάση τοῦ Ἀστικοῦ

➔ *συνέχεια ἀπό τή σελίδα 21*

ἰδρυμα μέχρι τό τέλος τοῦ ἔτους, ἐνῶ ἐντός τοῦ Ὀκτωβρίου πιθανῶς θά δοθεῖ καί ἡ ἀποζημίωση γιά τή δουλεία.

«Τά χρήματα θά διατεθοῦν ἀποκλειστικά γιά τοὺς σκοποὺς τοῦ ἰδρύματος, ὅπως ἐπιβάλλεται ἀπό τό καταστατικό του, πού ἐπιβεβαιώθηκε ἐκ νέου, μετὰ ἀπὸ δικαστική ἀπόφαση τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, τό ὁποῖο καί ἐπέτρεψε τήν κατάρτιση τῆς σύμβασης δουλείας», ὑπογραμμίζει ὁ κ. Ζέρβας. Ὁ ἴδιος διευκρινίζει ὅτι τά χρήματα αὐτά δέν εἶναι δυνατό νά διατεθοῦν σέ πιστωτές τοῦ Παπαφείου.

Τήν ἴδια ὥρα, ἐκκρεμεῖ ἡ ἐξέταση τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων πού ἔχουν

καταθέσει ἐναντίον τῆς διοίκησης τοῦ ἰδρύματος ἀπόφοιτοι τοῦ Παπαφείου, ἡ ὁποία εἶναι προγραμματισμένη γιά τήν ἐρχόμενη Παρασκευή. Οἱ ἀπόφοιτοι ἀντιτίθενται στήν παραχώρηση ἔστω καί ἑνός τετραγωνικοῦ μέτρου τοῦ ἰδρύματος. Οἱ ἴδιοι ἔχουν προσφύγει καί στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας.

(*Ντόνια Κανισάκη*)
Ἐφημερίς «Ἀγγελιοφόρος»
7-10-2012

Σ.Σ. Ἡ ὑπογραφή τῆς Συμβάσεως ἔγινε, γιά νά ὀλοκληρωθῆ ἕνα σημαντικώτατο ἔργο στή Θεσσαλονίκη, δηλαδή τό «ΜΕΤΡΟ». Τά χρήματα εἰσεπράχθησαν καί θά διατεθοῦν κυρίως γιά τήν ἀνακαίνιση τοῦ νεοκλασσικοῦ κτιρίου τοῦ Παπαφείου Ἰδρύματος.

Δικαίου τῶν Ἑλλήνων ἀπό τόν 14ο αἰώνα μέχρι καί τό 1946! Ἡ συμβίωση τῶν Ὀρθοδόξων μέ τήν ἐβραϊκή κοινότητα πού δημιουργήθηκε τόν 15^ο αἰώνα ἦταν ἀρμονική, ἐνῶ ἀρνητικά ἦταν πάντα τά αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων γιά τήν τουρκική κατοχή ἐπί 5 αἰῶνες. Ἡ πόλη καταστράφηκε ἀπό τό τουρκικό μαχαίρι μετά τήν ἐξέγερση τῆς Χαλκιδικῆς τό 1822. Στά σχολεῖα τῆς δίδαξαν μεγάλες μορφές τοῦ ὑποδούλου Γένους, ὅπως ὁ Κοσμάς Μπαλᾶνος καί ὁ Ἀθανάσιος Πάριος. Τό 1850 ὁ Ἑλληνόβλαχος Γκαρμπολᾶς ἰδρύει τό πρῶτο ἑλληνικό τυπογραφεῖο τῆς πόλης. Καί στήν ἐνοπλη ἀποκορύφωση τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος τό Ἑλληνικό Προξενεῖο καί ἡ Ἱερά Μητρόπολις στή Θεσσαλονίκη γίνονται τό ἐπίκεντρο τῆς διπλωματικῆς καί πνευματικῆς προετοιμασίας. Στήριγμά τους οἱ Φιλεκπαιδευτικοί Σύλλογοι, τά σχολεῖα καί οἱ ἔμποροι.

Ὅταν στίς 26 Ὀκτωβρίου 1912 ὁ Ταχσίν πασᾶς ὑπέγραφε τήν παράδοση τῆς πόλης στόν Ἀρχιστράτηγο Διάδοχο Κωνσταντῖνο ὅλοι συνειδητοποίησαν ὅτι ἐπρόκειτο γιά ἕνα ἀκόμη θαῦμα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Ὅμως ἀπό τότε ἡ Θεσσαλονίκη τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὀρθοδοξίας προοδεύει μέ βάση τό ρητό «Σύν Ἀθηνᾶ καί χεῖρα κίνει». Δηλαδή νά ζητᾶς τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ταυτοχρόνως νά δραστηριοποιεῖσαι καί ἐσύ. Στήν πόλη ἀκούσθηκε γιά πρώτη φορά ἑλληνικός Ραδιοφωνικός Σταθμός, τό Ράδιο Τσιγκιρίδη. Ἐκεῖ ἐπίσης πρωτοπροβλήθηκε τηλεοπτικό πρόγραμμα. Ἦταν ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 στό περίπτερο τῆς

ΔΕΗ στή Διεθνή Ἐκθεση. Ἡ ἔλευση τῶν προσφύγων ἀπό τίς ἑλληνικές πατρίδες τῆς Ἀνατολῆς βοήθησε τήν πόλη διότι οἱ Μικρασιάτες καί οἱ Κωνσταντινουπολίτες μετέφεραν τήν Χριστιανική τους εὐλάβεια, τήν ἀγάπη τους στά γράμματα καί τήν ἐπιχειρηματική τους ἱκανότητα. Ἐξάλλου τό Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης εἶναι σήμερα τό πληρέστερο καί τό πιό ὀργανωμένο κτηριακά καί ἐπιστημονικά ἀπό ὅλα τά ΑΕΙ τῆς χώρας μας. Τό λιμάνι, τό ἀεροδρόμιο, τό σιδηροδρομικό καί ὁδικό δίκτυο καθιστοῦν τήν πόλη πραγματική συμπρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ὑπῆρξε ἄξια συμβασιλεύουσα τῆς Ρωμανίας (Βυζαντίου).

Τό μέλλον τῆς Θεσσαλονίκης βασιζέται στήν ὀρθή, δημιουργική καί ὄχι μουσειακή ἀξιοποίηση τοῦ παρελθόντος τῆς. Ἄς ἀφήσουν ὀρισμένοι τά φληναφήματα γιά πολυπολιτισμική Θεσσαλονίκη. Οὐσιαστικά προσπαθοῦν νά ἐξωραΐσουν τήν Τουρκοκρατία καί νά προετοιμάσουν τήν ἀποδοχή τοῦ νέου Ὀθωμανισμοῦ. Ἡ πόλη ὑπῆρξε σημαντική γιά ὅλους τούς λαούς τῆς περιοχῆς διότι ἀποτελέσεσ προπύργιο Ὀρθοδοξίας καί Ἑλληνισμοῦ. Ἔτσι θά ἀναπτυχθεῖ καί στό ἄμεσο μέλλον, τώρα μάλιστα πού ἡ πτώση τοῦ Κομμουνισμοῦ ὀδήγησε τούς γειτονικούς λαούς νά ξαναβροῦν τήν βυζαντινή κληρονομιά τους. Ἡ Θεσσαλονίκη μᾶς συνδέει μέ τόν ἔνδοξο βυζαντινισμό μας καί μαρτυρεῖ τή διαχρονική συνέχεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

*Ἐφημερίς «ΘΑΡΡΟΣ» Κοζάνης
25/10/2012*

Ἡ ταυτότητα τῶν Σκοπιανῶν

Στὴν ἐφημερίδα «Ἀδέσμευτος Τύπος» τὴν 19^η Νοεμβρίου 2012 γράφει: «Ἐξω φρενῶν ἔγιναν οἱ Σκοπιανοὶ ὅταν ἄκουσαν τὸν Ἑσθονό Πρέσβυ τῆς Ε.Ε. στὰ Σκόπια κ. Ἄιβο Ὅραβ νὰ τοὺς ἀποκαλεῖ «Σλαβομακεδόνες».

Ὁ Ἑσθονός διπλωμάτης παραβρέθηκε σὲ μιὰ Σύνοδο στὶς Βρυξέλλες ὅπου στὴ διάρκεια μιᾶς ὁμιλίας του γιὰ τὴν συμφωνία τῆς Ἀχρίδος στὰ Σκόπια δήλωσε: «Οἱ Ἄλβανοὶ καὶ οἱ Σλαβομακεδόνες τῆς ΠΓΔΜ ἐρμηνεύουν τὸ πλαίσιο συμφωνίας διαφορετικά». Ὅπως ἦταν ἀναμενόμενο ὁ Πρεσβευτὴς ἔγινε ἀμέσως «κόκκινο πανί» γιὰ τοὺς Σκοπιανούς, καθότι θεωρήθηκε προσβλητικὴ γιὰ ἐκείνους ἡ ἀναφορά σὲ «Σλάβους». Ἄλλωστε, ἐδῶ καὶ χρόνια ἡ ἐθνικιστικὴ Κυβέρνηση τοῦ Νικολά Γκρούεφσκι ἐπιδιώκει νὰ «ἀποβάλει» καθετὶ σλαβικὸ ἀπὸ τὴν ταυτότητα τῆς ΠΓΔΜ καὶ νὰ οἰκειοποιηθεῖ μὲ χίλιους τρόπους τὴν ἐλληνικὴ ἱστορία καὶ πολιτιστικὴ κληρονομία τῆς ἀρχαίας Μακεδονίας.

Τὴν ταυτότητα τῶν Μακεδόνων ὡς Ἑλλήνων ἐπιβεβαιώνουν οἱ 15 ἡγέτες τῆς ΕΟΚ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1992 στὴ διάσκεψη Κορυφῆς τῆς Λισσαβώνας, ὅπου ὁμόφωνα ἀποφάσισαν νὰ ἀναγνωρίσουν τὰ Σκόπια ἐφόσον δὲν θὰ ἔχουν τὴ λέξη «Μακεδονία».

Ἡ ἀπόφαση ἐλήφθη κατόπιν τῆς ἀπὸ 3.1.1992 ἐπιστολῆς τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, ὅπου τόνιζε ὅτι εἶναι Μακεδόνας, ἔγραψε ὅτι:

«Ἡ ἀναγνώριση τῆς αὐτοαποκαλουμένης “Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας” ἔχει θεμελιώδη σημασία γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ γνωρίζω καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον ἀφοῦ εἶμαι ὁ ἴδιος Μακεδὼν. Ἡ Δημοκρατία αὐτὴ οὔτε ἐθνολογικά, οὔτε ἱστορικά ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάζεται Μακεδονία», καὶ προσέθεσε:

«Ἡ ἐθνολογικὴ σύνθεση τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας αὐτῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἄλβανούς, Τούρκους, Τσιγγάνους καὶ Σλάβους, πού καμμία σχέση δὲν ἔχουν μὲ Μακεδόνες», καὶ ὅτι: «Εἶναι ἀδιανόητο μὲ τὴν λήξη τοῦ Ψυχροῦ Πολέμου νὰ δίδεται ἱστορικὴ νομιμοποίηση σὲ Τίτο καὶ Μόσχα πού ὀνόμασαν τὴν Νότιο Γιουγκοσλαβία σὲ Μακεδονία πρὸς ἔλεγχο τοῦ Αἰγαίου ἀποσπώντας τὴν Μακεδονία ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα». Συνεπεία τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς τὸν Ἰούνιο τοῦ 1992 τὸ Συμβούλιο Κορυφῆς τῆς Λισσαβώνας ὁμόφωνα ἀποφάσισε ὅτι θὰ ἀναγνωρίσει τὰ Σκόπια ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι δὲν θὰ ἔχει τὴν λέξη «Μακεδονία».

*Νικόλαος Μάρτης πρῶην Ὑπουργός
Ἐδημοσιεύθηκε στὴν «ΕΣΤΙΑ» 12.12.2012*

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Εἰς ἀπάντησιν σχετικῆς ἀνταποκρίσεως ἐκ Σόφιας τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον δηλοῖ ὅτι:

1. Τήν Α.Θ. Παναγιότητα τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον ἐπλησίασε καί ἐχαιρέτισεν ἐντός τοῦ ἱ. Βήματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νέφσκυ ὁ φερόμενος ὡς ἐπί κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σκοπίων κ. Στέφανος, εἰς τόν ὁποῖον ὁ Πατριάρχης ηὐχέθη νά εὑρεθῇ λύσις εἰς τό θέμα των, ἡ ὁποία θά τοῦς εἰσαγάγῃ εἰς τήν κανονικότητα.

2. Ὁ πλησίον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἱστάμενος Μακ. Πατριάρχης Σερβίας κ. Εἰρηναῖος συνεμερίσθη τήν εὐχὴν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος.

3. Εἰς οὐδεμίαν σχετικὴν δήλωσιν προέβη ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης πρὸς τὰ ΜΜΕ κατὰ τήν ἐν Σόφια διήμερον παρουσίαν Του.

Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 12ῃ Νοεμβρίου 2012.

*Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας
τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου*

Δήλωση

Οἱ διαθέσεις ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Σκοπιανούς εἶναι φιλειθνηκῆς. Δέν μποροῦμε ὅμως ποτέ νά δεχθοῦμε ἀλλοίωση καί νόθευση τῆς Ἱστορίας, ἡ ὁποία διδάσκει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἦλθαν στή Μακεδονία τόν Η΄ αἰῶνα π.Χ., ἐνῶ οἱ Σλαῦοι ἦλθαν στή Βαλκανική τόν ΣΤ΄ πρὸς Ζ΄ αἰῶνα μ.Χ. Τά ὀνόματα Ἀλέξανδροι καί Φίλιπποι βγάζουν μάτια στοὺς ἀμφισβητίες τῆς Ἑλληνικότητος τῆς Μακεδονίας. Δέν θά προδώσωμε ποτέ οἱ Ἕλληνες τήν Μακεδονία μας, ὅπως ἀκριβῶς δέν προδίδομε ποτέ τήν Πελοπόννησό μας. Κύριοι Σκοπιανοί μετανοήσατε καί ἀλλάξατε νοσοτροπία. Ζήτη ἡ Ἑλλάδα μας ἀπό τήν Κρήτη μέχρι τήν Μακεδονία καί τήν Θράκη.

Θ.Α.

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΣΑΤΙΡΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΒΛΗ

Γράφει: ὁ ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΑΚΗΣ

Χθές βράδυ είδα στ' όνειρο, (άχ μήν είχα ξυπνήσει!)
 πώς έκαμα 'πανάσταση που 'χε έπικρατήσει,
 ότι είχα κλείσει φυλακή όσους μās κυβερνήσαν
 και μās έκαταντήσανε όπως μās καταντήσαν,
 κι ότ' έφτιαξα κυβέρνηση με ίκανούς προγόνους
 πού δέν όμοιάζαν πουθενά σε κλέφτες απογόνους...
 Γιατ' έχρισα τόν Περικλή πρωθυπουργό τής χώρας
 κι Οικονομίας 'Υπουργός μου βγήκ' ό Πυθαγόρας.
 Τόν Μιλτιάδη έβαλα στό 'Εθνικής 'Αμύνης.
 Τόν 'Αριστείδη, ποϋ άλλου; εις τό Δικαιοσύνης.
 'Ο Διογένης 'Υπουργός πήγε στό 'Ασφαλείας
 κι ό ένδοξος Θεμιστοκλής, πρωτίστως Ναυτιλίας.
 'Ο 'Ιπποκράτης, 'Υπουργός ιδανικός 'Υγείας,
 ό 'Αρχιμήδης, 'Ορυκτών πόρων και 'Ενεργείας.
 Τόν Πλάτωνα, 'Εξωτερικων, τόν κότσαρα έν τέλει
 και την Παιδεία βόλεψα με τόν 'Αριστοτέλη.
 Μέ τό σπαθί τους πήρανε: Σόλων, τής Γεωργίας
 Δημόκριτος, τής 'Ερευνας και τής Τεχνολογίας.
 Μ' έμφαση στόν Πολιτισμό έταξα... τόν Σωκράτη
 μ' ύφυπουργούς τόν Μένανδρο, Πίνδαρο κι 'Ισοκράτη.
 Τέλος, «παρά τῷ Περικλεί» έστειλα τό Λυσία
 για να 'χει «ύπερ τοϋ αδύνατου» πάντα ευαισθησία.

Ἔφτιαξα μιά μικρή Βουλή μέ «ἑφτά Σοφούς!» μονάχα
καί πάνω πού σκεπτόμουνα: «Πιό λίγα χρέη νά ἔχα...»
μοῦ πρόκλυσε ὁ Πεισίστρατος καί μοῦ ἔπε, θά χαρίσει
τά χρέη, ὅπως καί παλιά, τήν «κρίση» νά ξορίσει...

Κι ὁ Δημοσθένης ἔτρεξε θῶκο κι αὐτός νά πάρει
μά τοῦ ἔπα: Μέγα ρήτορα, σέ πήραμε χαμπάρι
πώς εἶσαι μέγας! «παπατζῆς...» καί θά μᾶς διαλύσεις
γι' αὐτό νά πᾶς στήν Ὀλυμπο νά σταδιοδρομήσεις...

Τό κείμενο εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπό τό βραβευμένο
ποίημα «Εὐσεβεῖς πόθοι» τῆς Κυπρίας Δασκάλας Μα-
ρίας Παχίτη.

Σ.Σ. Μέ τήν διευκρίνηση ὅτι δέν ἔκλεψαν μόνον μερικοί πολι-
τικοί, ἀλλά καί ὁ λαός μέ τήν βουλμία καί τήν ἀπληστία.

Ὁ «Ἕλληνας» Ἰωάννης, νέος Πατριάρχης Ἀντιοχείας

Συνήθιζαν νά τόν ἀποκαλοῦν «ὁ Ἕλληνας», ἄν καί γεννήθηκε στή Λαττία-κεια τῆς Συρίας τό 1955, γιατί μιλάει ἀπταιστα ἑλληνικά καί ἔχει μεταφράσει πολλά βιβλία ἀπό τά ἀραβικά στά ἑλληνικά. Ὁ λόγος γιά τόν νέο Πατριάρχη Ἀντιοχείας, τόν μητροπολίτη Δυτικῆς καί Κεντρῶας Εὐρώπης Ἰωάννη, ἡ ἐκλογή τοῦ ὁποίου ἔγινε τό μεσημέρι τῆς Δευτέρας στό μοναστήρι τοῦ Μπαλαμάντ τοῦ Λιβάνου καί, μάλιστα, ἀποδόθηκε στόν Τύπο ὡς... ἀνατροπή. Ἡ ἐκπληξη πού προκλήθηκε στούς ἱεράρχες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἔχει νά κάνει μέ τό γεγονός ὅτι ὁ κ. Ἰωάννης δέν βρισκόταν ἀρχικῶς στό τρίπρόσωπο, καθῶς δέν εἶχε συμπληρώσει τά πέντε χρόνια πού ἀπαιτοῦνται στόν μητροπολιτικό θρόνο γιά νά ἐκλεγεῖ κάποιος πατριάρχης, ἀλλά μόνο τεσσεράμισι χρόνια. Παρόλα αὐτά, φαίνεται πῶς κατάφερε νά ἐκλεγεῖ ἔχοντας –ὅπως ἀναφέρουν οἱ πληροφορίες– τή στήριξη τοῦ μητροπολίτη τοῦ Ὁρους Λιβάνου (Χοντρ) Γεωργίου.

Ὁ νέος Πατριάρχης ἀποφοίτησε ἀπό τή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μπαλαμάντ τοῦ Λιβάνου τό 1978. Τήν ἐπόμενη χρονιά χειροτονήθηκε διάκονος καί ἱερέας τό 1983. Μετά τήν ἀποφοίτησή του ἀπό τή Θεολογική Σχολή τοῦ Μπαλαμάντ συνέχισε τίς σπουδές του ἀποκτώντας δίπλωμα βυζαντινῆς μουσικῆς καί διδακτορικό στή Λειτουργική ἀπό τό Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο τῆς Θεσσαλονίκης μέ

τίτλο «Τό Μυστήριο τῆς Βαπτίσεως: Ἱστορική, Θεολογική καί Λειτουργική μελέτη». Ἀπό τό 1981 ἕως καί τό 2008 διετέλεσε καθηγητής στή Θεολογική Σχολή τοῦ Μπαλαμάντ.

Τό 2008 ἐξελέγη μητροπολίτης Δυτικῆς καί Κεντρικῆς Εὐρώπης καί μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας. Εἶναι ἀδελφός τοῦ μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλου, ὁ ὁποῖος ἐπίσης διεκδικοῦσε τόν θρόνο, ἐνῶ γιά ἓνα μεγάλο διάστημα ἔμεινε στή Μονή τοῦ Ἁγίου Παύλου στό Ἅγιο Ὅρος. Ἐπίσης, ἡ ἀδελφή του εἶναι ἡγουμένη στό Μοναστήρι Κοιμήσεως Θεοτόκου Ταρτούς. Φυσικά τά ἀραβικά εἶναι ἡ μητρική γλῶσσα του, ἀλλά ἐκτός ἀπό ἑλληνικά μιλάει ἀπταιστα ἀγγλικά καί γαλλικά.

*Ἀπό τήν Ἐφημερίδα «Δημοκρατία»
18-12-2012*

Σ.Σ. Σημειώνομε ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννης εἶχε πνευματικούς δεσμούς μέ τόν μακαριστό Γέροντα Πολύκαρπο Ματζάρογλου, θεολόγο ἀρχιμανδριτή καί πνευματικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Παναγία τοῦ Ἐβρου». Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης κ. Ἰωάννης εἶχε πνευματικό τόν π. Πολύκαρπο καί σέ συνεργασία αὐτῶν ὠφείλετο ἡ ἴδρυση γυναικείας ἱεράς Μονῆς στή Συρία.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΑΙΡΕΣΗ

Ἀνούσιος κανγιάς ἢ ζήτημα ζωῆς καί θανάτου;

Ἀφορμή γιά τή συγγραφή αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ὑπῆρξε ἡ διαπίστωση περὶ τῆς συνεχιζόμενης κυκλοφορίας αἰρετικῶν ἐντύπων ἀπό γνωστή ὀργάνωση πού ἀρνεῖται τή θεότητα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατά τ' ἄλλα: «Εἴμαστε Χριστιανοί», γράφουν, «Ὅλοι στόν ἴδιο Θεό πιστεύουμε», διακηρύττουν. Στόν ἀντίποδα, οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί εἴμαστε ἐπιφυλακτικοί, πολύ εὐαίσθητοι σέ θέματα πίστεως. Στίς μεγαλοστομίες καί τίς βαρύνδουπες ἀτάκες ἀντιτάσσουμε τήν προσήλωσή μας στό ἀπαράχαρακτο τῆς πίστεως.

Ἕνας ξακουστός γέροντας ἔλεγε σέ ὁμήγουρη νεότερων μοναχῶν: «Ἐμεῖς δέν θά σωθοῦμε διά τῆς λογικῆς, ἀλλά διά τῆς πίστεως». Ὁ Ὁρθόδοξος εἶναι αὐτό πού λέει τό ὄνομά του. Τό ὀρθό δόγμα προτάσσεται ἀδιαπραγμάτευτα. Ἡ ἀγωνία του εἶναι νά μήν ἐκτροχιαστῆ δογματικά καί αὐτό ἀποτελεῖ ζήτημα «πνευματικῆς» ζωῆς καί «πνευματικοῦ» θανάτου.

Οἱ αἰρετικοί στούς ὁποίους ἀναφέρομαι δέν κόπτονται περὶ τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Κάτι τέτοιο φαίνεται δέν τό θεωροῦν πρωταρχικῆς σημασίας. Γι' αὐτό καί μιλοῦν περὶ «Χαρούμενων καί Θετικῶν σκέψεων», «Ἀληθινῆς Ἀγάπης», «Ἐσωτερικῆς γαλήνης» καί ἄλλων σχετικῶν.

Δέν μπορεῖ ὅταν μιλάμε γιά τό σπουδαιότερο πρᾶγμα στόν κόσμο, πού εἶναι ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας περὶ τοῦ Θεοῦ, κάποιοι νά ἐπιδεικνύουν τόση προχειρότητα ταυτίζοντας τήν πίστη μέ τίς διαπροσωπικές σχέσεις ἢ τήν καλή ψυχολογία καί τήν χαρούμενη διάθεση.

Τά σοβαρά ζητήματα, σοβαρή ἀντιμετώπιση τούς πρέπει. Ὁ ἐλάχιστος φόρος

τιμῆς στούς ἀνθρώπους ἐκείνους πού μάτωσαν κυριολεκτικά ψάχνοντας τήν ἀλήθεια μέσα ἀπό δύσβατα καί ἐπικίνδυνα, ὀρισμένες φορές, μονοπάτια ἢ μέσα ἀπό μακρινά ταξίδια τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς τους εἶναι ὁ σεβασμός στό ὑψιστο ἀγαθό τό ὁποῖο ἀναζήτησαν.

Τόν Χριστό ἢ τόν ὁμολογεῖς ὡς τέλειο Θεό καί τέλειο ἄνθρωπο ἢ καλύτερα νά μήν ἀναφέρεσαι σ' Αὐτόν. Ἄν ἦταν τέλειος ἠθικά ἢ ἀκόμη καί τό τελειότερο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ αὐτό ἐμᾶς δέν μᾶς λέει κάτι. Ἡ Ὁρθοδοξία ὁμολογεῖ καί θά ὁμολογεῖ μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου τή θεότητα τοῦ Χριστοῦ μας. Ὅχι ἐπειδή κάποτε συγκεντρώθηκαν κάμποσοι ἐπίσκοποι σέ κάποια Οἰκουμενική Σύνοδο καί διακήρυξαν αὐτή τήν ἀλήθεια, ἀλλά γιατί αὐτοί οἱ ἐπίσκοποι ἀποτύπωσαν τήν ἐμπειρία τῶν ἀνθρώπων πού εἶδαν, ἀκουσαν καί ἔζησαν τόν Χριστό εἴτε σωματικά εἴτε μυστικά.

Ἡ ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας εἶναι ἐργαλεῖο χρήσιμο καί καταμαρτυρεῖ πώς ὁ ἄνθρωπος ἐνδιαφέρεται γιά τά πνευματικά πράγματα, ἔπαιψε νά εἶναι ὑλιστής καί λάτρης τῶν εἰδώλων.

Ἡ δυσπιστία, ἀπό τήν ἄλλη, πολλές φορές εἶναι σταθμός στό δρόμο πού ὀδηγεῖ στό Θεό.

Ἡ ἀμνησία, ὅμως, εἶναι ἐγγύηση ἀποτυχίας καί μόνο ὡς ἐθελούσια ἀμνησία μπορεῖ νά χαρακτηριστῆ ἢ ἀπόρριψη τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως ἀπό τούς αἰρετικούς αὐτούς.

Πρὶν ἀπό τή σύσταση τῆς ὀργανώσεώς τους κάποιοι συναναστράφηκαν μέ τόν Χριστό, κάποιος ὁμολόγησε δεχόμενος θεῖο φωτισμό: «Σύ εἶ ὁ Χριστός ὁ υἱός τοῦ

Θεοῦ τοῦ ζῶντος» (Ματθ. ιστ', 16), ἄλλοι πάλι τόν εἶδαν μπροστά τους νά μεταμορφώνεται καί χιλιάδες ἄλλοι μαρτύρησαν καί ἀγίασαν στό Ὄνομά Του. Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ὅλους τούς παραπάνω τούς τιμοῦμε καί ἀκοῦμε ὅσα ἔχουν νά μᾶς ποῦν μέ ταπεινώση καί προσοχή. Δέν τούς ἀγνοοῦμε.

Αὐτά πού πιστεύουμε γιά τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι τό ἀποτέλεσμα μᾶς ἱερεῆς ζύμωσης αἰῶνων ἀπό τή δημιουργία τοῦ κόσμου μέχρι σήμερα καί μένουμε ἄφωνοι μπροστά στήν ταυτότητα τῶν θέσεων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας οἱ ὁποῖοι ζώντας πολύ μακριά ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλο συγγράφουν καί ὁμολογοῦν περί τοῦ Χριστοῦ μας σάν νά ἦταν προσυνηνομημένοι.

Τί κι ἂν ὁ ἕνας ζοῦσε στήν Καππαδοκία καί ὁ ἄλλος στή Συρία; Τί κι ἂν ὁ ἕνας ἔζησε τόν 4ο μ.Χ. αἰώνα καί ὁ ἄλλος 1.000 χρόνια μετά; Τί κι ἂν κάποιος ἀπό αὐτούς ἦταν ἱεράρχης καί πανεπιστήμονας καί ὁ ἄλλος ταπεινός γέροντας στό Ἅγιο Ὄρος τελειόφοιτος δημοτικῶ;

Ἡ ὁμολογία παντοῦ καί πάντοτε ἡ ἴδια. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ. Μονογενής καί ἄκτιστος.

Συνεπῶς, ἡ διάσταση Ὁρθοδοξίας καί αἵρεσης δέν εἶναι ἕνας ἀνούσιος κανγᾶς ἀλλά ζήτημα ὑψιστης καί ζωτικῆς σημασίας μέ καθαρά σωτηριολογικό περιεχόμενο.

Ἄς γίνουν τά πράγματα πιό σαφή.

Πῶς θά μᾶς ἔσωζε ὁ Χριστός ἐάν ἦταν καί αὐτός κτίσμα – δημιουργημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶμαστε καί ἐμεῖς; Ὅσο ἠθικός καί ἐάν ἦταν οὔτε τήν κτίση θά μπορούσε νά ἀνακαινίσει, οὔτε τόν ἄνθρωπο νά σώσει.

Πολύ δέ περισσότερο, οὔτε ἡ κοινωνική εἰρήνη, οὔτε οἱ θετικές σκέψεις, οὔτε οἱ

ἐπισκέψεις σέ μοναχικούς καί πληρωμένους ἄνθρώπους, οὔτε ἀκόμα καί μιά γενικά ἀξιέπαινη κοινωνική συμπεριφορὰ μπορούν νά σώσουν τήν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Οἱ αἵρετικοὶ πού δροῦν στήν πατριδα μας γρήγορα ἀποσυνδέουν τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί παρουσιάζουν τόν Χριστό μας ὡς ἕνα παράδειγμα πρὸς μίμηση καί τίποτε ἄλλο.

Οἱ μάσκες πέφτουν, ἡ ὑποκρισία ἀναδεικνύεται μέ τόν πλέον σοκαριστικό τρόπο. Τό «Ὅλοι στὸν ἴδιο Θεό πιστεύουμε» δυστυχῶς παραπλάνησε πολλούς ὀδηγώντας τους μακριά ἀπό τήν πίστη στὸν Λυτρωτὴ Χριστό. Τό «Εἶμαστε καί ἐμεῖς Χριστιανοί» ἦταν μιά ἀπάτη, μιά ψεύτικη δήλωση γιά νά ἀνοίξουν οἱ ἄνθρωποι τά σπίτια τους καί τίς καρδιές τους σέ ἄνθρώπους χωρὶς σεβασμὸ στους ἁγίους μας, στή Θεοτόκο, στους σύγχρονους γεροντάδες μας.

Ὁ Χριστός μας πού ἀπό καταβολῆς κόσμου ὅλα τά οἰκονομεῖ πρὸς τελείωση καί ἁγιασμὸ ἔχει θέσει ὡς πνευματικὸ νόμο τό ψεῦδος καί ἡ ἀπάτη νά καταλύονται μέ τό χρόνο, νά ἔχουν ἡμερομηνία λήξεως. Μόνο ἡ ἀλήθεια μένει εἰς τὸν αἰώνα καί ἡ ἀλήθεια γιά τούς Ὁρθοδόξους εἶναι ἕνα καί μοναδικὸ πρόσωπο. Ὁ Ἀναστημένος Χριστός.

Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ παραμένοντας μέσα στήν ἀδιάρραγη ἐνότητα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, θά λέμε εἰς τούς αἰῶνες:

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καί σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΑΛΕΠΑΙΩΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
Μεταπτυχιακὸς Φοιτητὴς Θ.Σ.

ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

• Κατά τό διάστημα τοῦ διμήνου Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου τοῦ 2012 ὁ Παναγ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἰανθιμος προέστη κατά τήν Θεία Λειτουργία, ἐκήρυξε τόν Θεῖο Λόγο καί κατά τήν παραμονή τῶν πανηγύρεων ἐχοροστάτησε σέ Ἐσπερινούς, στούς ἐξῆς ἱεροῦς Ναοῦς: ἁγίων Ἀναργύρων ἄνω πόλεως, Παναγίας τῆς Ἀχειροποιήτου, Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, ἁγίου Νεκταρίου Γηροκομείου, ἁγίου Μηνᾶ, ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου, ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Κοιμήσεως Θεοτόκου 40 Ἐκκλησιῶν, Παναγίας τῆς Δεξιᾶς, ἁγίας Αἰκατερίνης, ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, ἁγίας Σοφίας, ἁγίας Βαρβάρας Τούμπας, ἁγίου Νικολάου Χαριλάου, ἁγίου Δημητρίου, ἁγίου Σπυρίδωνος Τριανδρίας, ἁγίου Ἐλευθερίου, ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ἁγίας Ἀναστασίας, Προφήτου Ἡλία Πυλαίας, ἁγίου Δημητρίου καί ἁγίας Τριάδος.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΚΛΗΡΙΚΟΥ

• Ὁ Θεολόγος καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης, ὁ κ. Μιχαήλ Κόνιας ἐχειροτονήθη κληρικός τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, ἀπό τόν Παναγ. Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἰανθιμο. Ἡ χειροτονία τοῦ π. Μιχαήλ ὡς ἱεροδιακόνου ἐτελέσθη στόν ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος Τριανδρίας καί ὡς ἱερέως πρεσβυτέρου στόν ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου Ἐλευ-

θερίου. Καί στίς δύο χειροτονίες ὁ π. Μιχαήλ ὠμίλησε ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν Παναγιώτατο καί πρὸς τό ἐκκλησίασμα ὁμολογῶν τήν μεγάλη εὐεργεσία τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού τόν ἀξιώνει νά γίνεται λειτουργός τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ χειροτονῶν ἀρχιερεὺς καί ποιμενάρχης μας κ. Ἰανθιμος ἀπευθύνθηκε πρὸς τόν χειροτονούμενο καί τόν συνεχάρη γιά τήν εἰσοδό του στήν ἱερωσύνη καί τοῦ εὐχήθηκε ἀρίστη ἐπιτυχία στήν νέα ἱερατική διακονία του. Ὡσαύτως συνεχάρη τήν σύζυγο τοῦ χειροτονηθέντος κ. Μαγδαληνή Κόνια, ἡ ὁποία εἶναι δημοσία ὑπάλληλος. Οἱ χειροτονίες ἐγένοντο ἀντιστοίχως τήν 12^η καί 15^η Δεκεμβρίου 2012.

• Χειροθεσίες γιά τήν ἀνάδειξη νέων ἀναγνώστων σέ ἐνορίες ἐτέλεσε ὁ Παν. Μητροπολίτης μας μέ τήν εὐχή νά εἶναι πάντα ἐντός τῆς Ἐκκλησίας καί νά προοδεύουν κατά πάντα.

• Ἀρτοκλασία στήν Ἀχειροποιήτο, ἑορτή σέ αἶθουσα στό λιμάνι καί στήν αἶθουσα τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ. εἶχε ὁ Σύλλογος τῶν Πολυτέκνων μέ πρόεδρο τόν κ. Ἐρωτόκριτο Θεοτοκάτο, ἐκδηλώσεις στίς ὁποῖες συμμετέσχε πολλὺς κόσμος. Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης ἐνισχύει ἠθικά καί οικονομικά τοὺς Πολυτέκνους μας.

• Κατά τόν μῆνα Νοέμβριο ἔγινε ἡ ἐκδήλωση τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλιτῶν στόν ἱερό Ναό τοῦ ἁγίου

Δημητρίου, έκδήλωση τοῦ Συλλόγου φίλων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἀρτοκλασία στόν ἅγιο Μηνᾶ τῶν Καστοριέων καί Μνημόσυνο τῶν Σαρακατσαναίων. Ἐπί πλέον ἐτελέσθη ἡ Δοξολογία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων στήν Παναγία τήν Δεξιά καί Δοξολογία γιά τοὺς Τεθλωνεϊακοὺς.

- Ἀπό τίς ὑπόλοιπες τελετές μνημονεύομε τόν ἁγιασμό καί τήν ὁμιλία τοῦ Παναγ. στοὺς πρωτοεῖς φοιτητᾶς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., τό Συνέδριο τῆς PHILOXENIA HELEXPO γιά τόν Ἐθρσκειυτικό Τουρισμό, τήν παρουσίαση στό Βελήδι τοῦ βιβλίου τοῦ Στρατηγοῦ Φράγκου Φραγκούλη *“Ποιοί Τοῦρκοι Ποιά Τουρκία”*, τό Συνέδριο γιά τήν προσφορά τῆς Ἐκκλησίας στόν Μακεδονικό ἀγῶνα μέ ὁμιλητή τόν καθηγητή κ. Ἀθ. Καραθανάση, τό γεῦμα ἀπό τόν Ἐπίτιμο Πρόξενο κ. Ἰ. Ἀγν Κυνηγόπουλο μέ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Προξένους τῆς Θεσσαλονίκης πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ Μακεδονίας Θράκης κ. Θεοδώρου Καράογλου, τήν Δοξολογία τῆς Πυροσβεστικῆς καί τήν ἐπίσκεψη στήν Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου στό Πανάραμα.
- Ξάφνιασε καί ἐνεθουσίασε τόν κό-

σμο ἡ παρουσία τῶν νεανικῶν χορωδιῶν τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης στή μεγάλη Πλατεία Ἀριστοτέλους τήν Κυριακή, προπαραμονή τῶν Χριστουγέννων.

- Ὁ Παν. Μητροπολίτης μας κ. Ἰ. Ἀνθιμος, προσκλήθεις, μετέβη στό Ἱ. Ἅγιον Ἰ. Ὄρος, τήν 23^η καί 24^η Νοεμβρίου ἐ.ἔ. φιλοξενηθεῖς στό Πρωτάτο, ὅπου ἐτέλεσε ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί Μνημόσυνο, μετὰ τῶν Πατέρων, εἰς μνήμην τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ ΙΩΑΚΕΙΜ τοῦ Γ', τοῦ ἀπό Θεσσαλονίκης. Ἦταν μιά ὑπέροχη ἐμπειρία καί ἓνα χρέος στόν μεγάλο αὐτό Ἱεράρχη τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

- Ἀθλητική ἡμερίδα διοργανώθηκε γιά τὰ παιδιά τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης στό Καυταντζόγλειο Γήπεδο τήν 11^η Νοεμβρίου 2012. Συμμετέσχον 500 παιδιά, ἀγόρια καί κορίτσια, σέ πλεῖστα ἀγωνίσματα μέ πολλὲς διακρίσεις. Κεντρικός ὑπεύθυνος τῆς ἐκδηλώσεως ὁ ἀρχιμ. π. Βαρνάβας Γιάγκου ἐνῶ συμμετέσχον καί πλεῖστοι ἐφημέριοι ἱερεῖς ὡς ὑπεύθυνοι γιά τὰ παιδιά τῶν ἐνοριῶν τους.

ΕΥΟΙΩΝΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Εἶναι μέγιστο καί συγκινητικό. Οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ στήν Ἑλλάδα γεμίζουν τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας ὄλο καί περισσότεροι. Δόξα τῷ Θεῷ καί εὐγε στό λαό μας. Ἡ ἐμπειρία ἀπὸ τό Δωδεκαήμερο καί τίς Κυριακές ἐπιβεβαιώνει τό γεγονός.